

Hammarby är på frammarsch

... men Staffan Olsson tror att SM-guldet får vänta.

Ett nyförvärv med fyra tyska mästerskap på meritlistan. Dessutom tre tyska cupguld. Tre europacupsegrar. Lika många OS-silver. Två VM-guld. Ett VM-silver. Två VM-brons. Fyra EM-guld.

Att kalla Staffan Olsson rutinerad är ett understatement, men en medalj, förutom OS-guld, saknas i prissamlingen:

- Jag förstår att Du menar ett SM-guld, säger Staffan. Det vore fantastiskt, men med fötterna på jorden är det nog en för tuff uppgift för Hammarby nästa år. Men drömma kan man ju alltid göra!

Drömt har nog också många gjort om att Hammarbyaren **Staffan Olsson** skulle avsluta sin karriär i den grönvita dressen.

Efter ett drygt decennium i tyska Kiel är det nu verklighet och Bajen kan räkna med ett tungt och hårigt nyförvärv inför sin andra elitseriesäsong. Att han är efterlängtd visar de sista matcherna som han gör för sitt gamla klubbtag i Eken Cup som utspelar sig på Gubbängsfältet.

Staffan Olsson i THW Kiels matchtröja under Eken Cup. (Foto: Henrik Hamilton)

På läktarplats sitter en skara grönvita supportrar som en personlig hejaklack i förtid till Staffan. De sjunger och jublar när han rör bollen, och manar på att den blivande Hammarbyspelaren skall göra ett par mål också:

- Äh, de sparar jag till i höst, replikerar Staffan kvickt från planen.

Men annars är det ungefär i det här läget som den landslagsmeriterade resen själv skall sätta upp en hand och äska lugn.

För om det är något som han inte vill är det att det skall bli en allt för stor fixering kring myten Staffan Olsson:

- Det kan nog lätt bli så att det blir för fixerat vid mig och det gillar jag inte. För att använda en klyscha: Det handlar om att laget skall fungera och att det skall finnas harmoni där. Enstaka matcher kommer vi under nästa år att kunna matcha de bästa, men vi kommer att vara ojämna.

Ojämna är något som man knappt kan kalla det tyska klubbtag som varit Staffans hem det senaste decenniet. Där har titlarna staplats på hög, och vårt sydliga grannland har också blivit ett andra hem för landslagsspelaren efter 13 år där.

Känns det tomt nu när du lämnar Kiel?

- Jo, men jag skall vara kvar ett tag. Barnen går i skolan där fortfarande. Men visst... sista hemmamatchen var riktigt tung. Då kände man hur allvarligt det var. Det finns mycket glädje i att komma hem men också mycket sorg. Jag har bott tretton år i Tyskland, barnen är uppvuxna där och man har upplevt mycket, både socialt och handbollsmässigt. Så det är inte bara med glädje som jag flyttar hem även om det är mycket nytt som väntar och jag känner mig nyfiken.

Vi talades vid för ett par år sedan då du var aktuell för Hammarby. Då blev det inget. Hur kommer det sig att du valde att flytta hem just i år?

- Det var nu eller aldrig. Jag hade tagit ett beslut med familjen att flytta hem och det var min sista chans att få något roligt att göra med handbollen. Hade jag skjutit upp det längre hade jag inte varit efterfrågad men nu känner jag mig fortfarande hungrig och att jag har något att ge med handbollen. Vi var mogna helt enkelt.

Staffan flyttar hem till Stockholm och har skrivit på för ett + ett år med Hammarby ("Det betyder att båda parterna kan säga upp kontraktet efter ett år").

Det innebär att han kommer att spela i Bajen över sin 40 årsdag som infaller i mars nästa år.

Åldern är ett uttjatat tema för de berömda 64:orna som fortfarande håller ställningarna.

- Äh, ler Staffan. Det är fortfarande svårt att slå oss på fingrarna när det går bra. Går det dåligt kan belackarna säga att vi är för gamla, men det har jag lärt mig att leva med. Någon gång kommer de ju att få rätt!

Hur länge orkar din kropp hålla på?

- Drömmen och förhoppningen är ju att spela tvåår med Bajen. Blir det bara ett år och det blir kul är jag nöjd med det. Jag känner mig hyfsat fräsch för min ålder men man vet aldrig när kroppen säger ifrån.

Återigen i elitserien gäller det för Staffan att anpassa sig till Hammarbys så kallade tyfon- eller orkanhandboll. Det går snabbt, snabbt, snabbt och ingen dötid verkar tolereras av tränaren **Magnus "Nollan" Grahn**.

Hur tror du att du passar för den spelstilen?

- Nu tror jag att jag får bassning av herr Grahn men det gäller att spela med huvudet och med mer måtta än Hammarby kanske. Man kan inte gasa påjämt och ständigt utan måste också ha faser där man kan ta det lugnare också. Men Hammarby skall absolut behålla det grundspelet.

- I Kiel har vi spelat så de sista tvååren så jag är ganska van. Jag hoppas att jag kan bidra med rutinen att också kunna ta det lugnt ett par minuter, annars är det tveksamt om jag hänger med matchen igenom. Då får jag väl sätta mig på bänken ett tag?

Rutin ja. Jag trodde att du skulle säga att du kunde bidra med det. Men vad är egentligen rutin i handboll?

- Det är en bra fråga,... Det är ju något som man säger som är svårt att förklara. Kanske just det att man har varit med om många situationer när det är jämt i matcher och att man är lite coolare i huvudet än när man var 22. Man stressar inte upp sig.

- "Nollan" kommer säkert att fråga mig om vissa spelsekvenser från Kiel som kanske kan passa att lyfta över. Sedan gäller det ju också att ta ansvar i trängda lägen.

Hammarbys tränare Magnus "Nollan" Grahn är en oerhört viktig faktor till att Staffan Olsson nu tar på sig den grönvita tröjan inför den kommande handbollssäsongen. Det är en vänskap som går tillbaka ända till tioårsåldern då de två började spela handboll tillsammans. En vänskap som nu gör att cirklar sluts och Staffan tillstår gärna att Magnus Grahn var betydelsefull för valet av Bajen:

- Det gjorde att jag inte hade något val! skrattar han. Det var mest på skoj när vi började prata om det, men sedan kröp det närmare och närmare. Jag och Magnus har haft god kontakt så visst har det haft stor betydelse. Men vi måste sätta oss ned och tala ut om vår relation på träning och match. Det kan inte vara samma relation som vi har då vi sitter och snackar och tar en bärs på en fredagskväll. Men visst är det oerhört roligt att fortfarande göra något vid vår ålder med den som man började spela handboll med i tioårsåldern!

Kanske ännu bättre att det är för Hammarby, laget i både Magnus och Staffans hjärtan. Det är dags för klubben att ta ytterligare ett steg på utvecklingsstegen och även om Staffan inser att mästerskapsbucklan kanske inte riktigt är inom räckhåll inom de närmaste åren så ser han fram emot uppgiften:

- Hammarby är på frammarsch och i en utvecklingsfas så det skall bli jätligt roligt, säger han och berömmar organisationen.

- Det har fungerat ypperligt för mig personligen. Jag har fått hjälp med flytten hem till Sverige och allt runt omkring. Jag kan bara ge lovord.

Och om flytten inte ger några nya medaljer kanske inte spelar någon större roll för den hemvandrande utvandranen. Det kan i alla fall misstänkas utifrån hur den nuvarande medaljsamlingen behandlas.

Har du provat att hänga på dig alla medaljer på en och samma gång?

- Nej det har jag inte, skrattar Staffan. Det är sonen som håller på att pyssla med dem. De hänger faktiskt bara på ett dörrhandtag hemma. Det kanske blir ett prisskåp när jag blir gammal och nostalgisk

Ett SM-guld skulle väl passa rätt bra där? Åtminstone kan man ju alltid drömma om det som sagt var.

Henrik Hamilton